

Od Oravy dážď ide, už môj milý nepríde; prišiel by on, jaj bože, pre zlé časy nemôže.

Ani je to chyba tá, žeby bola cesta zlá; ale ľudské jazyky majú veľké praktiky. Príďže, Janík, príďže, príď, až keď budú štyri biť. Štyri bilo, päť bilo, milovanie chybilo.

Štyri sviece zhoreli a tej piatej dopoly; už tá piata dohára, Janík dvere otvára.

Melódia: Sb. MS II (30) 1: Od Oravy dážď ide, už môj milý nepríde – [Cz. 245: Ticho, milý, nebúchaj, ostrožkami neštrkaj] – Sl. sp. D 1535 – [Sl. sp. D 551] – [Sl. sp. I 405].

11.

[: Sedí vtáčik vo vrbine, zima tam; :] kedy sa ja mladej ženy, mladej ženy dočakám?

[: Dočakám sa mladej ženy na jeseň, :] keď odpadne drobný lístok, drobný lístok z čerešieň.

12.

Cez zelenú lúčku voda tečie, čo mi moja žena doma rečie? Čože by mi riekla, korheľovi, že som ja jej prepil štyri voly.

3

Štyri voly, štyri, a dva kone, a to všetko na truc mojej žene; štyri voly, štyri, a dva žrebce, priam by jej to bolo na dva čepce. Cez zelenú lúčku voda tečie, čože mi môj otec doma rečie? Čože by mi riekol, korheľovi, keď som ja mu prepil kone, voly.

Povie mi, že ma dá do Trnavy, azda sa syn jeho tam napraví; nenapraví sa on len v Záturčí, keď ho hlad a žížeň dobre zmučí.

Melódia: [Sl. sp. 1 241]